

Iš Baltarusijos Kretingos „Bočiai“ grįžo su itin daug išpūdžių

Praėjusį savaitgalį Kretingos „Bočių“ draugijos nariai praleido kaimyninėje Baltarusijoje, kur liko sužavėti tvarka ir švara, pagarba paveldui, vaikams iki 16 metų sudarytomis sąlygomis nemokamai sportuoti, kitaip turiningai leisti laiką.

Pirmiausiai sustojome Lydoje. Šiame mieste gyvena 100 tūkst. gyventojų. Vietos gidė pasakojo apie įžymias miesto vietas ir Lydos pilį, kurią apžiūrėjome iš išorės, nes pilis rekonstruojama.

Vėliau vykome į Naugaruką, kuris stovi ant septynių kalvų. Jame gimė, kūrė ir gyveno Adomas Mickevičius. 1926 metais gyventojai jam supylė kalnelį, nuo kurio matosi visas miestas ir Naugaruko pilies griuvėsiai. Priešpilyje stovi vienuolių prižiūrima bažnyčia, kurioje krikštytas A. Mickevičius, su ketvirtąja žmona Sofija Alšėniške tuokėsi Jogaila.

Toliau mūsų kelias vedė į Mirą. Nuostabi Miro pilis, išpūdingas vėlyvosios gotikos architektūros paminklas, privati Iljiničiaus pilis, priklausiusi

Radviloms, vėliau šią pilį buvo įsigijęs Nikolajus Mirskiškis. Miro pilis 2000 metais įtraukta į UNESCO pasaulio paveldo sąrašą.

Dar vienas įdomus objektas – Nesvyžius, miestas su 15 tūkst. gyventojų ir gražia piliimi, Rotuše, Slucko vartais, bažnyčia, kurioje ilsisi 72 Radvilų palikuonys. Pirmasis palaidotas 1616 metais, paskutinis – 1999 m. Apsilankėme pilyje ir susipažinome su Radvilų giminės palikimu. Pavaikščiujome po Radvilų parką, kuriame yra nemažai įvairiausių skulptūrų.

Vakarop pasiekėme Minską, sutemus žvelgėme į Baltarusijos Nacionalinę biblioteką, švytinčią įvairiausiomis spalvomis.

Antra kelionės diena taip pat buvo išpūdinga. Susipažinome su miestu, pamatėme jo vartus,

Didelį išpūdį kretingiškiams Baltarusijoje paliko tvarka ir švara, pagarba paveldui. Nuotraukoje jie – prie rekonstruojamos Lydos pilies.

Nuotr. iš asmeninio albumo.

aplankėme ašarų saloje esantį paminklą Afganistane žuvusiems baltarusių kareiviams. Gidė papasakojo apie Rotušę, cerkvę, joje esančią ikoną, kuri

upėmis atplaukė iš Kijevo. Apžiūrėjome ir Minsko sporto kompleksus.

Turėjome laisvo laiko pasižvalgyti po Minsko centrą, o va-

žiudami namų link užsukome prie Krėvos pilies griuvėsių.

Jovita VALUŽIENĖ

Kretingos „Bočių“ pirmininkė

Ieškojo matematikos lobių

Rasa GEDVILAITĖ

Matematika gali būti įdomi, spalvinga, muzikali. Tuo įsitikino viktorinoje „Matematikos lobiai“ jėgas išmėginę Kretingos M. Daujoto pagrindinės mokyklos septintų klasių mokiniai.

Kaip pasakojo renginį organizavę mokytojai, į matematiką galima pažiūrėti ir kitokiu žvilgsniu. Nebūtinai ji neįdomi, sausa, gali būti ir žaisminga, tokia, kokia priimtina mokiniams, smagiai įsimenanti. Tuo tikslu pirmą kartą organizuotoje viktorinoje dalyvavo kelių rajono mokyklų – Salantų gimnazijos, Vydmantų vidurinės, Simono Daukanto pagrindinės – mokinių komandos bei, žinoma, patys šeimininkai.

Visus pasveikino direktoriaus pavaduotoja neformaliai ugdymui Milda Trušauskaitė, palinkėjusi geros nuotaikos bei susikaupimo.

Kaip ir priklauso lobių medžioklėje, čia taip pat svarbų vaidmenį atliko geranoriškieji jūreiviai, siekę padėti, įvairių užduočių pažėrė ir blogiečiais dažniausiai vaizduojami piratai. Jiems, ieškant lobių, reikėjo pasitelkti loginį mąstymą, o kas

geriau gali padėti, jei ne matematikų komandų nariai. Piratai ir tapo renginio vedėjais. Jų būrį sudarė 7-10 klasių mokiniai.

Organizatoriai visiems dalyviams buvo pateikę ir namų darbų, tad šie smagiai prisistatė, susigalvoję pavadinimus. M. Daujoto pagrindinės mokyklos komanda tapo „Gudručiais“, Salantų – „Pupuliukais“, S. Daukanto – „Daukantiečiais“, o Vydmantų – „Fainuoliais“. Komandą sudarė keturi nariai ir kapitonas.

Viktorinos metu visko būta – ir šokių, ir dainų, ir literatūros, ir, žinoma, skaičių, taip pat užduočių. Jos buvo skirtos ne tik visoms komandoms, bet ir kapitonomams, sirgaliams.

Mokytojai, organizavę viktoriną, džiaugėsi pavykusiu renginiu ir mokinių entuziazmu. Galiausiai nugalėjo draugystė, mat kiekvienas susirado naujų draugų.

Senjorų kelionė į Telšių vyskupiją

Visada malonu kur nors išvažiuoti, naujai pažvelgti ir įvertinti tai, ką lyg žinojai, buvai matęs. Su bendraminčiais vykti į kelionę itin malonu.

Senjorai iš Telšių grįžo pailsėję, dvasiškai praturtėję.

Nuotr. iš asmeninio albumo.

Balandžio 19 dieną Trečiojo amžiaus universiteto Kultūros ir meno fakulteto studentai kartu su Pedagogų švietimo centro metodininke Daiva Traniziene, smagiai nusiteikę, susėdo į erdvų autobusą ir išvyko į Žemaitijos sostinę – Telšius, miestą, įsikūrusį ant kalvų.

Telšiai – vyskupijos centras, besiruošiantis, kaip ir visa Žemaitija, 600 metų Krikšto jubilėjui. Todėl pirmiausia ir nuėjome į Telšių Antano Paduviečio Katedrą, vienintelę Lietuvos bažnyčią, turinčią antrą aukštą, kuriame ir yra stebuklingojo Antano Paduviečio altorius. Pagerbėme Katedros kriptoje palaidotų vyskupų J. Staugaičio, V. Borisevičiaus ir G.

Ramanausko atminimą.

Susidomėję apžiūrėjome 2009 m. paženklintas naujasias Katedros duris, kuriose dailininkas Romualdas Inčirauskas papasakojo krašto krikščionybės ir kultūros istoriją.

Atsisveikindami su nuostabiu gidu – kunigu Andriejumi, tikru žemaičiu, sudainavome gerai žinomą dainą „Ejo senis lauko arti“, kurio žodžius parašęs kunigas J.A. Pabrėža.

Pabuvojome Žemaičių muziejuje „Alka“, įkurtame 1932 m. Šiame garsiaame Žemaitijos muziejuje sukaupta per 102 tūkstančių eksponatų. Iš muziejaus apžvalgos aikštelės apžvelgėme Telšių miestą, Mascio ežerą, dar padengtą ne-

norinčiu ištirpti žiemos ledu.

Aplankėme Rainius, nusilenkėme kankiniams, tautos didvyriams. Perskaitėme ten Gr. Genio eilėraštį „Žemaičiu“:

Tvirčiau suspausk, žemaiti, ronko žombį

Ir vagą išvaryk par visą žemę platę,

Giliau įsmeik noragą, dalgi linksmiau skombink,

Te visus sviest tavi ir tava žemę matą“.

Grįžome pailsėję, dvasiškai praturtėję, dar labiau pamilę savo gimtąją žemaičių tarmę.

Virginija TIMOŠENKIENĖ

TAU Kultūros ir meno fakulteto studentė

Dėl reklamos laikraščyje

„Švyturys“ kreipkitės:

Skelbimų ir reklamos skyrius – 51045

Reklamos vadybininkas – 8 605 19300

El. p.: redakcija@svyturio-laikrastis.lt